

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58 - GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abonn. Dovenetelweg 57^a 2555 TD 's-Gravenhage Tel. 070-684541

Secretariaat: Talinglaan 21 2566 VN 's-Gravenhage Tel. 070- 634101

W E E K B L A D

22 december 1973

=====
nadruk verboden

=====
23e jaargang nr.18

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denk zelf na. Zoals opgemerkt, dienen wij vandaag actueel te zijn. Mijn titel ontleende ik aan radio en t.v.:

HOE BESTAAT HET

=====

Want je hoort tegenwoordig nogal eens wat. Volgens enkele autoriteiten, die, volgens bepaalde opgaven, Venus en andere planeten als thuishaven schijnen te hebben, zit er een hele grote scheur in de aarde.

Volgens dezelfde bron zijn deze autoriteiten nu bezig geestelijke krachten te verzamelen om de aarde te repareren. Kennelijk kennen zij dus de aarde niet, anders zouden zij de aardse regel kennen: met enig kapitaal en Velpen zie je er geen barst meer van ....

Trouwens, dergelijke vreemde "openbaringen" komen in deze tijd in meerdere vormen voor. Men noemt b.v. nu exacte data, waarop volgens bepaalde groepen de Christus, of de heer Maytryea - dat hangt van de betreffende groep af - weer op aarde zou zijn gekomen om binnenkort kenbaar aan het werk te gaan.

Om eerlijk te zijn zien wij dit laatste voorlopig nog niet zo zitten, al zou het mooi zijn, wanneer deze groepen gelijk zouden hebben. Er is echter een interessante vraag aan al deze wonderlijke uitspraken verbonden:

Waarom houden overal zoveel mensen zich met dergelijke zaken bezig? Trouwens, het zijn niet alleen geestelijke zaken, waarmee men zich op deze wijze nu bezig houdt. Een groep in West Duitsland beweert te weten, dat in de DDR het komende jaar een grote opstand zal uitbreken, waarna de hereniging van

van Duitsland in korte tijd een feit zal worden. Deze mensen zijn hiervan zo overtuigd, dat zij allerhande voorbereidingen treffen voor een groots feest en zelfs de nodige liederen in - studeren, zoals " die Fahnen hoch, die Reihen fest geschlossen."

Wanneer u het mij vraagt, zijn dergelijke mensen allen ietwat van slag. Want hoe bestaat het, dat in andere opzichten redelijke mensen zich zozeer in dergelijke dromen verdiepen.

Zeker, er is iets gaande. Wie ziet naar alles, wat er geestelijk gebeurt, zal toegeven: er zijn inderdaad op het ogenblik zeer sterke tegenstellingen op aarde kenbaar. Wat meer is: in deze situatie zie ik voorlopig ook geen verandering komen. Er moet zeker nog heel veel veranderen om alleen maar een beetje vrede op aarde te kunnen behouden.

En zal veel meer moeten worden gedaan om de mensheid geestelijk een beetje verder te brengen. Want de mensheid leeft nu in het aquariustijperk.

Enkel menen zelfs, dat je dit kunt konstateren door naar buiten te kijken en het natte weer te bezien. Zij voelen gewoonweg nattigheid.

Het feit blijft echter bestaan en betekent, dat de mens zijn belangstellingen in de komende tijd sterk zal moeten verleggen naar meer geestelijke zaken. De afgelopen periode heeft men voornamelijk oog voor stoffelijke zaken en lagere behoeften gehad, maar nu zou men meer en meer moeten komen tot een instelling, die de Duitsers " das reine Denken" noemen. Overigens een gave, die voor vele mensen nog onbereikbaar lijkt, gezien de in hen overheersende associaties.

De feiten zo goed mogelijk beziende kun je stellen: Er is op aarde op het ogenblik een abnormaal grote spanning te erkennen. Wij zien, dat in het afgelopen jaar vele spanningen wel tijdelijk enigszins weggewerkt konden worden, maar dat weinig of geen problemen feitelijk konden worden opgelost.

Wie aan astrologie doet, zal hierbij onmiddellijk opmerken, dat het volgende jaar een saturnusjaar zal zijn; wat strijd, erkenning, maar ook oordeel betekent. En onder hen zijn er heel wat, die zich afvragen, welke partij van deze invloeden wel het slachtoffer zal worden.

Wie de huidige situatie beziet en gelooft aan de invloed van Saturnus, kan de konklusie niet ontlopen, dat het het volgende jaar op aarde helemaal donderen wordt.

U vraagt zich misschien af, wat de geestelijke leiders van de mensheid daaraan of daarmee zouden kunnen doen. Wel, je hebt voornamelijk te maken met de Orde van de Ster en de Witte Broederschap. Groepen, die samenwerken in wat wij aanduiden als de hoge raad.

Nu weet ik, dat deze hoge raad op het ogenblik reeds bezig is, allerhande dingen voor te bereiden voor het komende jaar. Hun programma doet denken aan een kerstdiner: al wordt het eerst op 25 december gekonsumeerd, toch is men vele dagen tevoren al bezig alles voor te bereiden.

Wij weten, dat het begin van het volgende jaar tijdens het Wessacfeest zeer beslissende invloeden te konstateren zullen zijn, ook al weten wij nog niet, in welke verhoudingen zij kenbaar zullen worden.

Dit betekent, dat er heel wat gedaan zal moeten worden en zijn inderdaad reeds nu bepaalde inwijdingsprocedures noodzakelijk.

Zoals er grote behoefte bestaat aan een innerlijke werking, die men mogelijk de Christusgeest zal noemen, maar in andere kringen ook weer met andere namen aanduidt. Achter deze namen verbergt zich in feite een bewustzijn van de goddelijke kracht in jezelf.

Het is zeer belangrijk, dat vele mensen zich van die in hen levende kracht bewust worden, maar daarnaast moeten ook anderen overtuigd worden en zijn manifestaties van z.g. paranormale aard noodzakelijk.

Dat dit alles op aarde kenbaar zal worden, lijkt mij buiten alle twijfel zeker. Ik heb zo net vermoeden, dat velen die boodschappen over dit alles doorgeven enz., bewust of onbewust dit feit aanvoelen en hun interpretaties van invloeden en komend gebeuren mede daarop baseren.

Een van de aanwezigen wil kennelijk weten, wat er nu waar is van die scheur in de aarde, want ik heb dit volgens hem niet bepaald liefelijk gezegd. Zover net gaat om de stofelijke kant van de zaak wijs ik u er op, dat er al zeer lange tijd allerhande scheuren in de aardkorst bestaan. Zeker is ook, zelfs voor uw geleerden, dat langs de breuklijnen op het ogenblik grote spanningen en vele werkingen bestaan, voornamelijk in het gebied rond de Stille Oceaan.

Bevingen, zoals die kort geleden plaats vonden rond Mexico, zijn waarschijnlijk alleen maar aankondigingen van verdere bevingen. Wij wisten dit trouwens reeds aan het begin van het vorige jaar en gaven daarvan kennis, ook al meenden wij, dat het epicentrum rond 100 mijlen meer noordelijk zou liggen.

Ik kan hieraan wel toevoegen, dat wij ook in de nabije toekomst een voortzettingen van de reeks aardbevingen verwachten en op wat langere termijn een kleine, maar betekende verandering in de spanningen en verhoudingen tussen de continentale schollen.

De kans is groot, dat er over 15 à 20 jaren hierdoor zelfs weer "nieuw land" uit de zee zal gaan verrijzen, waarschijnlijk in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan. Men meent bij ons zelf, dat dit mogelijk een deel van het oude Poseidonis zou kunnen zijn, het laatste eiland van Atlantis, dat verzonk. Geheel te overzien is dit echter volgens mij niet.

In de komende jaren verwacht ik echter zeker grote beroeringen rond de Stille Oceaan en later ook rond en in de Atlantische Oceaan. Rustig zal het niet blijven.

Dit alles beziende konkludeer ik, dat deze voor ons nu reeds ten dele goed kenbare invloeden niet alleen inwerken op de aarde, maar wel degelijk ook op de mensen.

De voorspellingen en verwachtingen zouden hiermede direct samen kunnen hangen. Maar ook andere dingen. Ik voorzie b.v. in het komende jaar toenemende moeilijkheden in Rusland en wel voornamelijk door nogal vreemde ontwikkelingen in het zuiden van Wit Rusland. Hier zal een strijd worden uitgevochten op een wijze, die voor het Politbureau niet bepaald aangenaam zal zijn.

Soort gelijke spanningen zie ik trouwens overal op aarde ontstaan. Ik verwacht, dat in de nabije toekomst meer en meer mensen naar geweld zullen grijpen.

Ik verwacht b.v. een toenemende diktatoriale reeks ingrepen in Oost Duitsland. Wie de toestand daar beziet, vraagt zich af: hoe is het toch mogelijk? Deze mensen denken, dat zij het alleenzaligmakende systeem hebben gevonden.

Het zou logisch zijn, wanneer zij tot de wereld zouden roepen: komt allen tot ons, die bedroefd, verdrukt, beladen zijt. Maar neen, tot de eigen burgers roept men: jullie, die niet belast en beladen zijt, hier blijven. En de anderen buiten blijven a.u.b. Wat vreemd is. Want de verkondigers van dit sociale geloof verkondigen hun leer door het hun eigen mensen zoveel mogelijk onmogelijk te maken de waarheid omtrent dit geloof elders te vertellen. Pijnlijk.

Het komende jaar zit het oostblok er zeker niet bepaald prettig voor en ook de Usa is, wat dit betreft, niet bepaald safe. Misschien denkt u op het ogenblik: Die Carter doet het toch nog wel heel aardig. Een keer olie verversen en hij kan nog een hele tijd mee.

Wanneer je echter let op de spanningen, die zich in de Usa zelf opbouwen, zo blijkt er een toenemende tegenstelling te ontstaan tussen de staten en de federale instanties. Zelfs op dit ogenblik zijn dergelijke spanningen zo hier en daar ontaard in iets, wat men voorlopig nog als een prestigie strijd kan beschouwen.

Zeker is, dat steeds meer mensen in verschillende staten hun eigen beslissingsrecht binnen de staat terug willen hebben. Carter belooft wel hieraan iets te doen, maar is in feite machteloos, dank zij de tegenwerking van de federale bureaucratie.

Er zijn grote, zij het nog niet geheel openlijk kenbare, politieke moeilijkheden in de Usa, gepaardgaande met een nog steeds slechter wordende economische toestand. Het is duidelijk, dat steeds meer mensen de verantwoordelijkheid voor dergelijke ontwikkelingen gaan afschuiven op het centraal gezag.

Er is dus wel een heel grote behoefte aan een zaak, waar alle Amerikanen achter kunnen staan, want anders gaat het merendeel van hen binnenkort over tot sitdownstakingen. Moeilijkheden en roerigheden te over, aangevuld door enkele natuurrampen en technische rampen.

Ook elders is het allesbehalve rustig. Op de Philippijnen geldt voorlopig nog het evangelie van Marcos, maar het ziet er naar uit, dat ook dit niet lang meer zal bestaan en in het komende jaar zal verdwijnen. De spanningen, die hier nu reeds hier aanwezig zijn, doen voor het komende jaar een felle burgeroorlog verwachten. In tegenstelling met de vorige opstanden zal de zaak zich echter nu voorlopig bijna geheel in de steden afspelen. Hoe het afloopt, is onzeker.

In Zuid Amerika zijn ook al spanningen genoeg. Nu roept het westen uit, dat het hoogstnoodzakelijk is, dat er hier een echte democratie komt. Jawel.

Wat de roepers niet schijnen te begrijpen, is het feit, dat een democratie neerkomt op de ergste vorm van dictatuur, wanneer zij niet bewust gekozen en beleefd wordt. En de kans daarop is in vele landen zeer klein. Wat er op neerkomt, dat men met al deze z.g. democratische strijd in feite alleen de ene vorm van dictatuur wenst te vervangen door een andere.

Juist dit aspect zal over de gehele wereld moeilijkheden

en spanningen veroorzaken. De grootste moeilijkheden verwacht ik overigens in Argentinië en Chili. In vele kleinere noordelijke staten brengt volgens mij het komende jaar een reeks van omwentelingen, die na korte tijd weer terug worden gedraaid - al zullen er wel andere dictatoren aan de macht komen, omdat velen, die nu aan de macht zijn, dergelijke omwentelingen niet zullen kunnen overleven, of door een vlucht met staatsgelden hun eigen positie onhoudbaar zullen maken.

Zuid Afrika krijgt ook moeilijkheden. Het lijdt op het ogenblik vooral onder een geheel verkeerd beeld van de betekenis van Namibië. In dit gebied zijn veranderingen niet meer tegen te houden. Men zou hier - voor de eerste maal in Afrika - de mogelijkheid moeten scheppen tot een behouden van welvaart en zelfs het vinden van nieuwe welvaart, in samenwerking met de blanken. Dit onder een eigen en dus gekleurd bestuur.

Zou men dit mogelijk maken, dan zouden zeer vele spanningen in Afrika, vooral het zuiden, opgelost worden en zou men ook vele extremistische groepen met andere ogen gaan zien. Maar neen. De afrikaanders zijn niet bereid aan iets dergelijks werkelijk mede te werken en doen alles, wat zij kunnen, om hun voorrechten en belangen ondanks een schijnbare zelfstandigheid met geweld zeker te stellen.

Het gevolg van dit alles zal voor het komende jaar zeer waarschijnlijk een reeks van langere gewapende conflicten betekenen, die hun weerslag zullen hebben in Z. Afrika zelf. Wat dan weer een weerslag zal hebben op de relatie tussen de gekleurde werkers - die men niet kan missen - en de regeringen. Moeilijkheden en explosies, aanslagen in de grote steden lijken mij onvermijdelijk.

Wie dit alles beziet, zal verzuchten: hoe bestaat het, dat een zo groot deel van de wereld verkeerdelijk meent, dat er nog vrede is, terwijl toch zoveel strijd overal kenbaar wordt. Er zijn trouwens nog heel wat meer zaken te noemen, waarbij de vraag "hoe bestaat het" maar een zwakke uiting van verwondering is.

Neem in uw eigen land eens zaken als b.v. die van Menten. Volgens het volk wordt deze zaak opgelost door het vervangen van een enkele letter: centen.

Zeker is, dat door de gang van zaken het respect voor en vertrouwen in de eigen regering aanmerkelijk minder wordt. Ook niet, al klopt alles juridisch geheel. Want men heeft zich immers nooit de moeite gegeven de mensen duidelijk te maken, wat men in regeringskringen en juridische kringen onder recht en rechtszekerheid verstaat? Waarschijnlijk overigens onder het motto: anders maken er te veel mensen van deze mogelijkheden ten volle gebruik.

Het resultaat is nu, dat men mogelijk formeel juist handelt en aan de andere kant alle vertrouwen verliest. Zelfs wanneer Menten als nog vervolgd zou worden, blijft dit een feit.

Zoals men formeel geheel juist handelt, wanneer men inzake van de Velseraffaire geen namen publiceert. De zaak is n.l. juridisch verjaard. Maar nu er iets van in de openbaarheid is gekomen, willen de mensen weten, wie er al zo bij betrokken zijn geweest en hoe dit alles nu werkelijk in elkaar heeft gezeten.

De algemene indruk bij het volk is, dat het in het belang van zeer hooggeplaatste mensen is, wanneer deze zaak nooit geheel publiek zal worden. Zelfs Prins Bernhard zou, zo geloven velen, hierbij op enigerlei wijze betrokken zijn geweest.

Nu is Prins Bernhard een man, die overal bij betrokken schijnt te moeten worden, zonder dat hijzelf dit wil, omdat hij in dit land nu eenmaal een plaats bekleedt, die het voor velen aantrekkelijk maakt. Zijn aanzien aan te tasten, terwijl weer anderen hem graag zullen gebruiken, omdat zijn positie volgens hen een goede dekmantel is voor hun eigen excessen. Iets, waarbij de Prins zelf niet of nauwelijks betrokken is.

Tja, hoe is het mogelijk. Trouwens, er zijn heel wat dingen, die een mens met stomheid slaan. Wanneer b.v. een man als uw huidige premier politieke propaganda meende te maken, voor zich en zijn partij, door op een hometrainer te racen en heel wat mensen zich hebben laten verleiden hierdoor om op hem hun stem uit te brengen, zo vraag je je toch wel af, of dergelijke mensen soms denken, dat de tweede kamer een soort zesdaagse is.

Ik zou zo nog lange tijd door kunnen gaan, want je ziet overal steeds weer de meest krankzinnige dingen gebeuren. Kijk maar eens naar het Vaticaan: dat lijkt op het ogenblik wel een portie poolse polenta.

En wanneer je de zaak nog even verder uitwerkt, moet je konstateren, dat een half kommunistische kommunistenvreter halfgare Italianen nu weer probeert te brengen tot een religieus verantwoorde sociale hervorming. Waarbij echter die hervormingen ook weer niet al te ver mogen gaan, omdat de kerk niets voelt voor een nieuwe reformatie.

Wie de wereld beziet, vraagt zich steeds luider af: waar gaat het met de wereld toch naar toe? Een kreet, die trouwens reeds jaren geleden verklankt werd door een zekere meneer Kan. Het beroerde is alleen maar, dat er sindsdien nog niemand is geweest, die op die vraag een eerlijk antwoord heeft kunnen of willen geven.

U leeft in een periode, waarin dergelijke vragen steeds luider gaan klinken. Een tijd, waarin de mensen zullen vluchten in de meest wonderlijke denkbeelden, wegvluchten in voorspellingen van wereldrampen, uitverkiezing en wat die meer zij. Dit alleen maar, om op deze wijze te kunnen ontvluchten aan een werkelijkheid, die in de mensen zodanige spanningen kweekt en een ieder a.h.w. schaakmat schijnt te willen zetten, dat er steeds meer mensen komen, die het niet meer kan schelen, waar de wereld zelf naar toe gaat, mits zijzelf hun denken en hun gevoelens maar kunnen verplaatsen naar een ander wereldbeeld, waarin de problemen voor hen door weldoende meesters worden opgelost.

Trouwens, vele leiders behandelen de mensen, alsof zij kinderen zouden zijn. Wanneer zij konstateren, dat er iets goed fout zit, bellen zij wel de dokter, maar ondertussen vertellen zij de kinderen sprookjes over ene Doornroosje in de hoop, dat zij zullen slapen voor blijkt, wat er aan de hand is.

Een handelwijze, die kennelijk is doorgedrongen tot in de hoogste kringen. Wie beseft, voor welke problemen de wereld en zelfs een land als Nederland nu staat en dan luistert, wat

daarover door de "deskundigen" gezegd wordt, die zal zich afvragen, welke dokter zij geroepen hebben, maar niet meer luisteren naar de verhalen, die in feite sprookjes zijn, waarbij vergeleken Doornroosje nog een redelijk betoog is.

Trouwens, ondanks alle verhalen ziet het er economisch de komende tijd niet al te goed uit. De mogelijkheden tot werkelijke verbetering zijn gering, ook al nemen handel en omzet mogelijk het komende jaar hier en daar weer toe.

Zou men werkelijk de problemen op willen lossen, dan zou men ongeveer de helft van de westelijke overdaad moeten besteden aan het scheppen van juistere mogelijkheden en betere relaties met de arme landen. Samenwerking met dergelijke landen zou dan een eerste vereiste zijn, waarbij dan alle productie op werkelijke behoefte en niet meer op winst gericht zou zijn. Men spreekt over dergelijke dingen heel mooi, maar niemand schijnt er iets aan te willen doen.

Trouwens, kijk maar weer in eigen land. Volgens de gegevens zit het gehele land nog vol mensen, die graag een eigen huis zouden willen hebben. Want huizen zijn moeilijk te krijgen en wanneer je er een wilt kopen, blijkt, dat het een prijs heeft, die het niet waard is en die je bovendien niet kunt betalen.

Kijk eens rond u en zie dan, hoe overal mooie kantoren ontstaan. Zelfs het glas is vaak van een goudlaag voorzien. Volgens mij denken de bouwers: dit levert meer winst op, want als het te lang leeg blijft staan, komt er wel de een of andere instantie, die het huurt tegen een prijs, waardoor wij na vijf jaren uit de bouwkosten zijn.

Hoe bestaat het eigenlijk: overal grote kantoren met een behoorlijke leegstand, terwijl er geen huizen zijn, die de mensen kunnen betalen? O, het is maar een vraag en vragen mag.

Hoe is het mogelijk, dat men enerzijds spreekt over de noodzaak tot verdergaande bezuinigingen en anderzijds bij de staat zelf nog niet bereid is ook maar in enige mate terug te keren tot een alleen uitgeven, wat er ook aan inkomen is?

Hoe bestaat het, dat men nog steeds met de z.g. deficitfinanciering bezig is? Wat overigens een mooie term is, die voor staten als gerechtvaardigd en juiste techniek schijnt te gelden, maar wanneer particulieren deze toepassen opeens als flessetrekkerij een strafbaar feit wordt.

Wanneer je hoort, wat er aan de hand is, vraag je je onwillekeurig af, waar dat in 's hemelsnaam naartoe moet. Zo hoor je, dat Engeland niet in de slang zit. De gebruikte termen wekken bij mij het beeld van een boa constrictor, waar half Europa in zit en waar nu John Bull tegenaan staat te trappen.

Maar het blijkt 'n financiële maatregel te zijn. Maar dan is een slang niet het juiste beeld, je zou eerder van een draak moeten spreken, een beest met 7 koppen. Een beest, dat bijna alle mogelijkheden zal gaan verslinden, omdat de werkelijke verhoudingen steeds meer worden weggedrukt.

Door deze "slang" wordt immers bevorderd, dat een ieder, die deelneemt, zich zal kunnen handhaven, zoals hij nu is.

De gevolgen van een binden van valuta is n.l. een heel andere dan het aannemen van een gemeenschappelijke munteenheid. In dat geval zal een ieder voor die munt van eigen valuta een bedrag neer moeten leggen in overeenstemming met de koopkracht daarvan. Men zal geneigd zijn steeds meer van eigen valuta om te zetten in deze gemeenschappelijke munteenheid, maar de koersen van de eigen valutas zullen vrij kunnen fluctueren, zodat de onderlinge waarde daarvan nog steeds bepaald wordt door de prestaties van de verschillende landen.

Een gezamenlijke munteenheid zou betekenen, dat de landen steeds meer naar elkaar toe zouden groeien in prestatie en volksinkomen. Maar dat mag kennelijk niet. Zodat men nu een maatregel neemt, waardoor de bezitter een grotere zekerheid heeft voor het waardebehoud van zijn gelden, terwijl voor de landen en de mensen in feite weinig of niets verandert.

Realiseer u, dat de lonen in de verschillende landen door een dergelijke maatregel niet gelijk getrokken zullen worden, dat er een scheeftrekken van de economische verhoudingen uit voortvloeit, terwijl ook de lasten per hoofd in de verschillende landen niet geëgaliseerd zullen worden.

Overigens preekt men wel over de mogelijkheid, de belastingen te egaliseren, waarmee men bedoelt, dat alle landen nu gaan beantwoorden aan de hoogste heffingen binnen de groep. Overigens, dat egaliseren is een heerlijk woord: het doet mij denken aan een internationale groep belastingambtenaren, die met een stoomwals worden geëgaliseerd, tot er niets meer van over is. Niet, dat ik iets tegen belastingambtenaren heb, hoor. Maar ik heb iets tegen belastingen.

Ik ben er van overtuigd dat de meeste belastingen, zowel door de wijze, waarop zij geheven worden, als de wijze, waarop zij besteed worden, in feite een vorm van piraterij zijn, die gelegaliseerd is.

Men redeneert immers: ik vind, dat opera een deel is van het kultuurgoed van ons volk - al bestaat er ook geen enkele nederlandse opera, die gespeeld wordt. Dat een opera-gezelschap grote tekorten oplevert, is niet erg, dat betalen wij wel uit belastinggelden, want dat is nu eenmaal kultuur.

Dit, terwijl de meeste mensen mogelijk meer zouden voelen voor poppekasten, die wel rendabel kunnen werken en ook feitelijk meer deel uitmaken van het nederlandse kultuurpatroon.

Soms spreekt men van kultuur en bedoelt men prestige. Den Haag moest b.v. zo nodig een kongresgebouw hebben. Het is er nu en soms worden er zelfs ook kongressen gehouden. Maar dit prestigekomplex kost wel elk jaar vele miljoenen, die u terugvindt op uw aanslag van de grondbelasting of iets dergelijks, of mogelijk in de tarieven van de gemeentelijke energiebedrijven. Een nogal vreemde zaak, vooral omdat, nu Scheveningen opnieuw wordt ingericht, dit prestigeobject steeds zwaarder zal gaan drukken op de beurzen van de burgers, die er zelden of nooit zullen komen.

Aan de andere kant staat het natuurlijk wel mooi, zo schuin tegenover het Catshuis. Twee onnodige uitgaven kunnen zo mogelijk elkander nog enigszins in evenwicht houden. Hoe bestaat het.

Hoe is het toch mogelijk, dat in een wereld als de uwe

dergelijke dwaasheden steeds weer de voorrang krijgen boven werkelijk noodzakelijke dingen? Zoals ik mij afvraag, hoe het toch mogelijk is, dat mensen hun eigen gevoelens van onrecht zo konsekwent blijven vertroetelen - of het nu gaat om de drie van Breda of Menten, danwel om misdadigheid, die wordt verklaard met een niet geheel verantwoordelijk zijn, gezien de maatschappelijke omstandigheden, zodat daders meer recht schijnen te hebben op medelijden dan slachtoffers.

Kennelijk vlucht men voor de werkelijkheid weg in dromen, aanklachten en verontschuldgingen. Er is veel onrecht op de wereld, zo roept men steeds weer uit. En onmiddellijk volgt daarop dan, maar dat is mijn schuld niet, ik heb van niets geweten, ik wilde het niet. Nu ja, ik heb die vent wel het ziekenhuis in geslagen, maar ik had 20 biertjes op .....

Mij persoonlijk lijkt het redelijk geen medelijden met de dader te hebben, maar hem een zodanig pak slaag te geven, dat hij voorlopig zeker geen 20 biertjes meer binnen kan houden. Maar ja, ik ben maar een gekke geest.

U denkt nu opeens: een prognose is het toch niet. Ben je nu? Het is zeker geen prognose. Dan zou het nog pessimistischer klinken, want wanneer je daarin de goede dingen vermeldt, zit iedereen daarop meteen te wachten en verwacht er meer van dan het ooit zal kunnen zijn. Dus wanneer je een prognose geeft, doe je er beter aan rampen te vermelden, die later mee blijken te vallen, zodat men tevreden is met het weinige, wat men heeft en niet behoeft te beseffen, welke mogelijkheden men voorbij heeft laten gaan. Dat is de kunst van de prognostiek.

Mensen redeneren liefst als volgt: het gaat goed. Ik heb nu al weken achtereen in één kolom 3 goed gehad. Het betaalt nog wel niet uit, maar ik ga kennelijk de goede kant uit .....

Ik wil u geen voorspellingen aanbieden, maar door mijn betoog u iets meer bewust maken van de vele ongerijmdheden in de wereld, waarin u leeft. Daarnaast probeer ik u te wijzen op reeds nu deels aanwezige invloeden, die in de komende tijd zich sterker en sterker zullen laten gelden.

Iets, wat overigens voor de meesten eerst na lezing duidelijk zal worden. Want degenen, die luisteren, hebben maar al te vaak het gevoel, dat ik maar wat onsamenhangend zit te kletsen.... U ook? Niet hardop zeggen dan.

En wat u betreft: ik wens ook geen geestelijke Toon Hermans te worden genoemd. Dan zou ik voortdurend moeten zingen: het gouvernement is blauw, zo blauw, ik zweer het eeuwig trouw, trouw en zie ik zo naar Til en al het stil verpozen, dan schenk ik u mijn 24 rozen ... Kom nou.

Kortom : ik wil er geen konference van maken en meen al, wat ik zeg, werkelijk ernstig. Maar mogelijk doe ik er beter aan enkele punten voor u op een rijtje te zetten.

Een schijnbare economische opleving betekent nog geen feitelijke verbetering van inkomensmogelijkheid, werkgelegenheid en dergelijke, ook al nemen handel en winst wat toe.

Toename van de nominale handelsomzet betekent nog niet, dat je ook werkelijk meer maakt en dus meer kunt doen. Ook in de komende tijd zal men dus zichzelf moeten beperken.

Steeds weer zal blijken, dat burgers niet bereid zijn

hun eigen bestedingen te beperken, wanneer de regering hen daarbij niet zeer duidelijk kenbaar voorgaat.

De staat durft echter haar bestedingen niet te beperken, omdat zij vreest daardoor kiezers en mogelijkheden te verliezen.

Dit is een van de redenen voor de onlusten, die het komende jaar in vele landen en bij herhaling gaan ontstaan, ook al worden soms andere redenen gegeven. Uw eigen land is zeker geen uitzondering hierbij.

Duidelijk is ook het volgende: waar interne spanningen steeds toenemen en de verklaringen, zekerheden en leerstellingen van politici door de feiten steeds verder worden aangetast, zullen de leiders in toenemende mate zoeken naar externe vijanden, waartegen zij zich met geheel hun volk achter zich dan te weer kunnen stellen.

Dit zal in het komende jaar eens te meer duidelijk worden. Ofschoon daaruit volgens mij geen grote oorlogen voort zullen komen, kan toch met zekerheid gesteld worden, dat 't politieke klimaat op aarde in 1979 aanmerkelijk zal verslechteren.

Wie met dit alles nu reeds rekening houdt en zich daarop reeds nu mentaal voorbereid, zal in staat zijn, middels de optredende spanningen voor zich en anderen desondanks, positieve zaken tot stand te brengen.

Wie echter nu aan dergelijke feiten voorbijgaat, of deze kennende, dezen niet durft te openbaren en doet, alsof zij er niet zouden zijn, wordt zo dadelijk gekonfronteerd met reeksen van krachten en mensenmassas, die niet bereid zijn zich neer te laggen bij onvermijdelijke noodzaken en in hun verweer daartegen veel positieve mogelijkheden teniet zullen doen.

Uit het voorgaande plus de gangbare praktijk is af te leiden, dat heel wat mensen, die nu nog grote macht en gezag bezitten, aan het einde van het volgende jaar daarover niet meer zullen kunnen beschikken.

Ook in zake van geloof zijn moeilijkheden te verwachten. Weliswaar zal het geloof bij velen in deze tijd intenser worden beleefd en zullen ook occulte en kerkelijke groepen meer aandacht krijgen, maar de gelovigen, die in dergelijke groepen hun toevlucht zoeken - want dat is het -, zoeken een zekerheid.

Let wel: een zekerheid, die niet alleen maar geestelijk is, maar die ook - desnoods in beperkte mate - materieel kenbaar zal zijn. Geen van deze groepen is echter op het ogenblik in staat en bereid, iets dergelijks voor de volgelingen te presteren.

Het onvermogen met directe bewijzen te komen, t.a.v. hetgeen je stelt, zal voeren tot grote verdeeldheid onder de gelovigen, die elk op hun eigen wijze verder willen gaan. Ik zie binnen verschillende kerken grote moeilijkheden rijzen, ik zie een belangen- en gezagsstrijd, die zich ook in de maatschappij op alle gebieden gaat afspelen. Ik voorzie hierdoor ook een verscherping van de strijd, tussen hetgeen men nu nog wetenschap heet en datgene, wat men nu nog geloof noemt.

Ik ben er van overtuigd, dat, gezien de invloeden, die nu reeds bestaan en in de toekomst alleen nog maar sterker zullen worden, wetenschap en geloof op de duur slechts twee zijden van dezelfde medaille zullen worden, een feit, dat algemeen erkend zal worden.

Weten en geloven zullen dan elkander zodanig aan leren passen, dat hierdoor een grotere leefbaarheid op aarde voor de mensen bereikt kan worden en gelijktijdig een geestelijk beleven en inzicht mogelijk worden, waardoor alles wat op aarde geschiedt, ook inderdaad zinvol wordt en bewust ervaren kan worden.

Dit betekent, dat zowel geloof als wetenschap, zoals dezen nu gehanteerd worden, steeds verder van de werkelijkheid verwijderd zullen raken. Trouwe gelovigen en eerlijke wetenschapsmensen, die een samensmelting afwijzen, zullen volgens mij hierdoor in de komende tijd met steeds grotere innerlijke en uiterlijke conflicten worden gekonfronteerd. Zij zullen in vele gevallen onredelijk gaan reageren in pogingen tegen alle tendenzen en erkenningen in de onaantastbaarheid van hun geloof of discipline te handhaven.

Wanneer je de mogelijke ellende, die uit dit alles voort kan komen, bezielt en toch konstateert, dat altans nu vele mensen deze voor lief zouden nemen om hun eigen gevoel van onaantastbare juistheid te handhaven, zo vraag je je toch af: hoe bestaat het...

Om uw pessimisme te beperken: dit alles betekent zeker niet, dat de komende periode voor u allen onaangenaam zal zijn. Velen zullen de komende maanden zelfs een prettige tijd doormaken, want de mensen hebben nu eenmaal de gave ontwikkeld om doof en blind te zijn t.a.v. alles, wat niet strookt met hun verwachtingen of wensen. Zelfs bewust negeert men vaak de feiten in de hoop, zo eigen ik moeilijkheden te kunnen besparen.

Trouwens: velen denken in de eerste plaats aan zich en eigen omgeving en niet eens geheel ten onrechte. Zodat het voor de meesten van u toch zeker wel prettige feestdagen zullen worden, al is er een grote kans op een rampje met chemicaliën of gas, vermoedelijk in de omgeving van Wijk bij Duurstede.

Dat er op dit ogenblik grote beïnvloedingen uit alle geestelijke en bewuste werelden noodzakelijk zijn om de mensen enige mogelijkheden te verschaffen, is buiten kijf. O, ik geloof niet aan een barst in de aarde, die geestelijk of anderszins aan elkaar genaaid moet worden. Begrijp mij goed. Iets dergelijks zou men mogelijk kunnen zeggen over Amsterdam, waar men een buurt heeft, waar iets dergelijke mogelijk is, maar voor de gehele wereld zie ik dat niet zitten.

Het gaat volgens mij niet om een feitelijke en materiele ramp in de aardkorst, maar eerder om een beschadiging van het gemeenschappelijk bovenbewustzijn van de mensheid. Er ontstaan steeds meer tegenstellingen daarin op gebieden, waar zij nuttig noch noodzakelijk zijn.

Het gaat kortom om grote misvattingen, om een doorvoeren van begrippen, waarbij tegenstellingen tussen goed en kwaad, tussen de onzen en de anderen een zo grote rol spelen, dat men de eenheid, die noodzakelijk is om op aarde een redelijk leven voor een ieder te komen, eenvoudigweg terzijde stelt.

Ik ben er van overtuigd, dat geestelijke krachten zich van alle denkbare en ondenkbare middelen zullen bedienen, om de eenheid in het menselijke bewustzijn enigszins te herstellen. Ook wanneer dit betekent, dat er zo hier en daar b.v. rampen moeten worden toegelaten, die te voorkomen waren en voor de mensen zeker niet zo aangenaam zullen zijn.

Toch ben ik er van overtuigd, dat steeds meer mensen diep in zich zullen gaan beseffen, dat het op aarde niet gaat om theorieën, maar om de praktijk.

Vele mensen willen in de eerste plaats vasthouden aan theorieën. Maar het gaat om de feiten. Het gaat er niet om, of je werkt binnen een gekend concept van goed en kwaad, maar om de vraag of je het innerlijk erkende zo goed en juist mogelijk tot uiting kunt brengen door datgene, wat je zo goed mogelijk voor anderen tot stand brengt.

Wat er op neerkomt, dat belangen van kerk, partij, organisatie in feite bijkomstig zijn, ook al zal menigeen daartegen bezwaar aantekenen. De kernvraag is: handel ik volgens mijn weten zo goed, als ik maar kan, gezien het besef, waarover ik beschik.

Wanneer je ziet, hoeveel mensen het beste, dat zij zouden kunnen doen, nalaten, alleen maar omdat het niet in overeenstemming is met regels, die in het verleden zijn neergelegd door mensen, die nu allang dood zijn en beter weten, denk je onwillekeurig: Hoe bestaat het.

Het is noodzakelijk, dat de mens leert pragmatisch te leven en te werken. In jezelf weet je, wat goed is. Maak dat goede dan waar. Zorg, dat het niet ten koste van anderen gaat en probeer vanuit jezelf steeds meer te betekenen voor anderen, maar dan wel zo, dat het voor die ander aangenaam is en diens vrijheid niet aantast. Ontneem in je streven, naar hetgeen je als juist aanvoelt, anderen de mogelijkheid niet, bewust zichzelf te zijn.

Wanneer deze tendens bij de mensen sterker wordt (en dit zal zeker ook in het komende jaar het geval zijn) kun je hopen dat steeds meer mensen pragmatisch leven en werken. Ik kan u garanderen, dat altans voor degenen, die zover zijn gekomen, het volgende jaar een goed jaar wordt, waarin zij zowel voor zichzelf als anderen veel kunnen bereiken.

Maar alle anderen zitten aan het einde van het nu aanbreekende jaar waarschijnlijk behoorlijk in de puré. En bijna een heel jaar in moeilijkheden zitten en de samenhangen in je leven zien verdwijnen, is zeker niet aangenaam.

Gelukkig komt er een mogelijkheid - voor enkelen bestaat die reeds nu - om bij zeer grote veranderingen in hun wijze van werken en het sociaal gedrag van anderen toch een aanpassing te vinden aan de nieuwe tijd en alsnog deel te krijgen in de krachten van die nieuwe tijd.

Maar al lopen daardoor heel wat veranderingen beter af, dan men redelijk zou kunnen verwachten, toch geldt, dat voor veranderingen en daaruit voortkomende conflicten het komende jaar in nog grotere mate kritiek zal worden dan 1978.

Van belang is mede, dat in het volgende jaar zaken worden tot standgebracht of vastgelegd, waarvan de werkelijke betekenis eerst in 1980 en 1981 kenbaar zal worden.

De mensen van nu moeten innerlijk vrij worden, zij moeten leren handelen volgens de feiten en mogelijkheden en niet volgens vage theorieën. Eerst dan en dan alleen zullen de mensen de nodige kracht op kunnen brengen om de grote tegenstellingen te slechten, die nu in het gemeenschappelijk bovenbewustzijn aanwezig zijn. Alleen dan zullen zij in staat zijn de invloeden van Saturnus, die rechterlijk zijn, te weerstaan en daaruit sterker en meer gelouterd te voorschijn te komen.

De meeste mensen beseffen dit ergens wel. Maar wanneer je ziet, wat zij er aan doen, dan vraag je je af: waarom toch? Hoe bestaat het? Hoe is dit mogelijk?

Om dit betoog te beëindigen nog iets, wat bestaat en zelfs zeker is: In de komende 15 maanden zal, mede dank zij krachten, die in de afgelopen periode ter beschikking zijn gesteld vanuit de geest, met vaste en sterke hand worden ingegrepen, opdat de mensheid meer vrede en meer bewustwording kan vinden.

Het is zeker, dat enkele van de hoogste geestelijke krachten zich zodanig op aarde kenbaar zullen maken, dat de mensen zich ook bewust zullen gaan worden van de hogere krachten, die in henzelf wonen.

Wanneer de mensen er toe komen hun besef van het hogere in hun dagelijkse leven de verdisconteren, zal daaruit een verandering mogelijk worden, waarin de geest van aquarius ook maatschappelijk kenbaar zal worden en bovenal de broederschap de plaats in zal gaan nemen van de broedertwist, die op het ogenblik overal op aarde nog voorkomt.

Hebt u kommentaar?

x U vraagt steeds weer: hoe is het mogelijk. Zijn die krachten dan door ons te weerstaan?

- Zeker. Al die krachten zijn er. U hebt echter altijd weer de keuze tussen een gebruik maken van die krachten, of een daar tegenin gaan.

Uiteindelijk zult u de krachten van de kosmos niet kunnen weerstaan, want zij hebben meer reserves dan u. Maar wel kunt u veel van hetgeen op een korte termijn bereikbaar was, tijdelijk, voor uw medemensen onmogelijk maken.

Wanneer geestelijke krachten en kosmische krachten samen deze aarde geheel nieuw moeten oriënteren, dan is dit op korte termijn alleen mogelijk door t.m. 1/3 van de mensheid uit te roeien. Daarnaast zou bij een groot deel van de anderen een ingrijpen in de persoonlijke vrijheid, besefsvrijheid en wilsvrijheid onvermijdelijk zijn. Bepaalde inkarnaties zouden onmogelijk gemaakt moeten worden, andere inkarnaties juist weer afgedwongen moeten worden.

Dit is, indien men streeft naar een vrije en werkelijke bewustwording, niet verantwoord. Daarom is het ook voor alle bewuste krachten onaanvaardbaar. Het gevolg is, dat de mensheid steeds weer haar eigen beslissingen zal moeten nemen, haar eigen vergissingen en fouten zal moeten maken. Want ook daarvan leert men uiteindelijk.

Deze langere weg is aanvaardbaar, omdat de zekerheid bestaat, dat de uiteindelijke bewustwording van de mensheid toch eens een feit zal worden. Daarom hebt u inderdaad de mogelijkheid u tegen dergelijke krachten op korte termijn te verzetten.

Daarom ook mag worden gesteld, dat de vraag, of de mensheid op korte tijd en met een minimum aan problemen tot het gewenste bewustzijn zal komen, dan wel eerst over langere tijd en met zeer veel lijden en zeer vele problemen, door de mensheid zelf, door elke mens zelfs, zal worden beslist.

Wij kunnen niet ingaan tegen de kracht, die ons geschapen heeft en in invloeden, die deze voortbrengt. Maar wij kunnen als schepsels, die leven in de tijd, de zaak wel degelijk lange tijd traineren.

De meeste mensen, die gekonfronteerd worden met de eisen van hun innerlijke werkelijkheid, handelen helaas als een kabinet, dat gekonfronteerd wordt met nu niet geheel haalbare zaken: men zet ze in de ijskast en hoopt, dat zij vanzelf weg zullen gaan, tot zij onbeheersbare problemen zijn geworden.

Zouden de mensen anders reageren en hun bewustzijn openstellen voor de krachten en de mogelijkheden, die er voor hen ook nu bestaan, dan zou de geestelijke beïnvloeding sterker en positiever inwerken en zou de kosmische kracht een hulpvormen voor het snel bereiken van een nieuwe status binnen de schepping.

Kortom: de mens heeft in zekere mate de mogelijkheid de bedoelde krachten tijdelijk te weerstaan. Voldoende?

x Is het mogelijk, dat de krachten uit de geest katastrofele ontwikkelingen voorkomen?

- Deze mogelijkheid bestaat inderdaad in beperkte mate. De gehele wereld wordt geregeerd door oorzaak en gevolg. Daaraan kun je niet ontkomen. D.w.z. dat de wet van causaliteit binnen bepaalde grenzen in de materie van kracht is.

Dit houdt in, dat, wanneer b.v. een spanning in een deel van de aardschotsen bestaat, deze ook zal moeten worden opgelost. Maar dit kan b.v. geschieden middels 10 minder intense bevingen, of middels een enkele zeer intense beving. Deze laatste zal voor de mensen natuurlijk een grotere ramp zijn.

De kracht uit de geest kan hierbij wel enige invloed uitoefenen en b.v. kiezen voor die 10 bevingen. Zij kan echter niet eenvoudig de bestaande spanning oplossen, zodat alle verschijnselen daarvan uitblijven.

Wanneer mensen in een dwaze situatie komen door b.v. een reeks denkbeelden omtrent de gemeenschap na te streven, die geheel strijdig zijn met de werkelijke mogelijkheden en feiten, zo kan de geest proberen steeds meer mensen delen van de werkelijkheid te doen beseffen. Wanneer mensen daarop reageren, zullen de gevolgen van de misvatting van een andere aard zijn dan bij een algemeen volharden in het verkeerde beeld, tot een uitbarsting volgt. Dus: in het eerste geval zijn er wel moeilijkheden, maar dezen zijn beheersbaar en gering in verhouding tot de chaos, die in het tweede geval zou ontstaan.

Je zou kunnen stellen: mensen, die een hen gegeven erkenning weigeren te aanvaarden, scheppen daardoor voor zichzelf een nieuwe oorzakelijkheid, welke een konflikt onvermijdelijk maakt en grote gevolgen met zich brengt.

Een geest, die in dergelijke gevallen probeert in te grijpen, zal in feite ingrijpen in de bewustwordingsmogelijkheid.

Een dwang daarbij is echter niet verantwoord mogelijk.

Een kosmische kracht, die in zou spelen op een enkeling, is eveneens moeilijk denkbaar, daar kosmische krachten gemeenlijk inwerken op het geheel van de wereld, of tenminste op zeer grote delen daarvan.

Bij geestelijke beïnvloeding is er enige selectiemogelijkheid, bij kosmische invloeden kun je alleen konstateren: de invloed is er en raakt het geheel. Toch zijn ook dergelijke krachten niet op zich beslissend voor de gang van zaken. Het is de reactie van de mensheid en in zekere zin van de gehele aarde, die beslissend zal zijn voor de mogelijke resultaten of gevolgen. Daaraan kan dus een geest dan niets meer veranderen.

Een mens echter, die zijn eigen reactie op een dergelijke beïnvloeding ontdekt, beheerst en eventueel wijzigt, zal hierdoor de betekenis van deze kosmische kracht voor zich en zelfs datgene, wat elders in de wereld daardoor tot stand kan worden gebracht, veranderen.

Voldoende?

x Welk perspectief wordt gebonden, wanneer de mensen op de kosmische krachten zouden inspelen?

- Geen. Er is alleen voor en in de mensen een verandering van waarden en waarderingen. Deze echter speelt zich in uzelf en volgens uw eigen normen af.

Je kunt dus niet zonder meer stellen: wanneer een mens zich bewust wordt van de kosmische krachten en zich daar positief tegenover opstelt, krijgt hij met zekerheid bepaalde resultaten en worden bepaalde ontwikkelingen onvermijdelijk.

Je kunt alleen zeggen: ik verander. Dat is het enige, wat met zekerheid kan worden gesteld. Hoe ver u in deze verandering tot een besef van hogere waarden of hogere krachten zult kunnen komen, is nooit geheel met zekerheid te stellen, laat staan in algemene zin te bepalen als een te verwachten perspectief.

Wel is één ding zeker: een negatieve reactie maakt een minder aangename ervaring onvermijdelijk. Zou dit voor de meerderheid van de mensen van toepassing zijn, dan geldt echter nog steeds, dat je de ware toestanden en ontwikkelingen beter zult beseffen en zo je weg juist zult kunnen kiezen, terwijl je door eigen kracht, besef en daden gelijktijdig het vermogen hebt ook in en voor je omgeving oorzakelijkheden te scheppen, waardoor een afwijkend en voor de mens beter te verwerken spoor van werkelijkheid kan ontstaan.

Voldoende? Het spijt mij, dat ik geen betere beloften kan doen. Het ware mij liever geweest, wanneer ik u voor een bewust leven met de kosmische krachten een weekloon van t.m. f 1000.- plus emolumenten in het vooruitzicht zou kunnen stellen. Maar wanneer je je aan de feiten houdt, kan dat niet gesteld worden, want zo werken geestelijke en kosmische krachten helaas niet.

Ik kan alleen maar zeggen: wanneer je bewustzijn in de juiste richting verandert, zul je ontdekken, dat er veel grotere vreugden zijn en diepten bestaan, dan je ooit had verondersteld.

Door de erkenning van deze tegenstellingen zul je, in welke wereld je dan ook bewust bent, steeds gelukkiger en juist-ter gaan leven, je zult vrede kennen met jezelf en vrede kunnen vinden met elke wereld, zelfs indien die wereld tegenover jou agressief is. Maar dat is de enige garantie, die ik geven kan.

Vrienden, mogelijk zegt u na dit betoog: hoe bestaat het, dat men ons uit de geest zoiets durft presenteren. Ik echter heb getracht u op mijn wijze en ondanks alles enkele problemen voor te leggen, die m.i. zeer actueel zijn en die direct aansluiten op alles, wat de komende maanden op aarde kenbaar zal worden.

Daarnaast wilde ik u duidelijk maken, dat heel wat problemen, die op het ogenblik in uw wereld bestaan, op een belachelijke wijze benaderd worden, om vervolgens u zo duidelijk mogelijk voor te houden, dat u ook daaraan wel degelijk zelf iets kunt doen.

Nolens volens, met leedwezen in het hart en de beste wensen voor een heerlijke Kerst en een zeer gelukkig nieuwjaar - waarbij alle goede voornemens minstens een week worden onthouden - afscheid moet gaan nemen.

Lieve mensen, ik wens jullie allen het beste. Maar vergeet één ding niet: pas je innerlijk aan aan alles, wat je steeds sterker gaat aanvoelen en ook in uiterlijkheden steeds meer zult ontdekken.

Goeden avond.

(bekort)

-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Dit tweede deel van de avond dient meer esoterisch te zijn. Iets wat enige moeilijkheden met zich brengt gezien de suggesties, die de vorige spreker mij aan de hand doet.

Hij Stelde mij voor. b.v. eens te spreken over de esoterische betekenis en vaak a-kulturele inhoud van straatnamen, als daar zijn: Bach-weg, Beethoven-weg, Hayden-weg, dus alles weg. Maar tot op heden nog wel steeds de Oranje-laan. Een benaderingswijze, die ongetwijfeld past in het straatje van onze vorige spreker.

Daar hij echter in wezen een zeer ernstig onderwerp heeft aangesneden, wil ik mij eerder konformereren aan de diepere inhoud daarvan en met u enige ogenblikken denken over de innerlijke mens.

Wat je bent, kun je voor een deel ook zien aan datgene, wat je obsedeert. Een mens kan voortdurend bezig zijn met b.v. opzweepende muziek.

De mensen menen dan, dat zo iets toch niet zo heel erg belangrijk is. Wat men zich daarbij niet afvraagt is: Waarom zoekt deze mens dit opzweepende element? Want dan blijkt, dat men in de meeste gevallen voor zoiets kiest als een soort compensatie voor iets anders.

Sommige mensen verbergen zich achter een zeer eenzijdige belangstelling. Het lijkt dan, of zij tenminste op dit punt iets betekenen.

Wanneer je echter de zaak nader beschouwt, blijkt maar al te vaak, dat deze mensen, die ene belangstelling gebruiken om de rest van de wereld zo van zich af te kunnen zetten.

Innerlijk echter kunnen wij ons deelzjn van de werkelijkheid niet waarlijk ontkennen. Wij proberen het wel, maar degene, die doordringt tot de diepste kern van zijn eigen wezen, ontmoet daarin een licht, dat hij ook overal buiten zich weerkaatst ziet.

Zo iemand weet dan: ik ben niet slechts mijzelve, maar ik ben ook deel van al, wat ik beseft.

Je kunt je niet los zeggen van de wereld of de dingen. Het is gemakkelijk, een zogenaamde keuze te maken, te zeggen: ik heb er genoeg van, te jammeren van "o was ik maar dood", of uit te roepen, dat de gehele wereld gek is.

Maar daarmee bereik je niets. Want wat je kunt doen, is grotendeels afhankelijk van je eigen innerlijk, niet van de waarden buiten je.

Nu zijn er in de kosmos vele krachten. Ook in het eerste onderwerp zijn die ongetwijfeld tersprake gekomen.

Maar wat zijn deze krachten in feite? Het zijn werkingen, die voor ons eerst betekenis krijgen, wanneer er in ons ook iets aanwezig is, wat daarop antwoord geeft.

Wanneer ik bewust licht ontvang, zo is dit alleen mogelijk, omdat ik ook iets van beseft licht in mijzelve draag. Wanneer een kracht mij tot vernietiging noopt, zo is dit alleen mogelijk, omdat deze drang tot vernietigen reeds in mij aanwezig was.

Je kunt niet anders worden, dan je bent. Door invloeden van buitenaf kun je alleen meer datgene zijn, wat je als mogelijkheid innerlijk reeds met je droeg.

In de esoterie zijn de mensen vaak bezig, zichzelf te verbouwen. Zij proberen van een kroeg een kerk te maken of soms ook het omgekeerde.

Maar je kunt een kerk niet bouwen in vormen, maar alleen in uitstraling. Die bepaalt, wat werkelijk een kerk is en wat er alleen uiterlijk op gelijk.

Een kerk kan geestelijk soms zelfs hetzelfde zijn als een kroeg, n.l. wanneer zij alleen een plaats van samenkomst vormt voor mensen, die om welke redenen dan ook een ogenblik de werkelijkheid van hun bestaan willen vergeten.

Het is misschien moeilijk, je dit alles te realiseren en te beseffen, dat alles, wat je in anderen ziet, alleen door jou zo gezien kan worden, omdat het in jezelf eveneens aanwezig is, zodat je in feite innerlijk alles, wat je bij anderen ziet of veronderstelt, met je draagt.

Iemand, die vol achterdocht de wereld beschouwt, is in wezen iemand, die zelf beseft, dat hij niet geheel te vertrouwen is.

Zo kun je doorgaan. Maar het belangrijke punt is wel, dat elke innerlijke bewustwording eerst mogelijk wordt door een aanvaarden van iets, wat wij innerlijk reeds zijn.

Eerst wanneer wij er vrede mee kunnen hebben, dat wij zijn, zoals wij zijn onder de omstandigheden, waarmee wij nu te maken hebben, is er een werkelijke mogelijkheid om ook

innerlijk verder te komen.

Aanvaarden dus. Maar in die aanvaarding ligt ook de erkenning opgesloten : datgene, wat ik ben, is niet alleen negatief. Het is eveneens positief.

Datgene, wat in mijn wereld rond mij bestaat, zal eveneens niet alleen slechte, maar ook goede zijden bezitten. Wanneer ik het goede zoek, bevestig ik het positieve, het lichtende, het licht, in mijzelf.

Je kunt, wanneer je dit eenmaal geheel beseft en beleeft, nog een stapje verder gaan en redeneren: Wanneer het lichte in mijzelve sterker wordt, zal het slechte buiten mij voor mij steeds minder belangrijk worden, terwijl het lichtende, dat ik vanuit mijn wereld ervaar, eveneens toe zal nemen.

Dus de kunst van het innerlijke groeien naar het licht berust hierop : de bewustwording, waaruit je voor jezelf de kracht kunt putten om steeds de werkelijkheid te aanvaarden en de betekenis in de kosmos van die werkelijkheid ook te beleven.

Want wanneer wij het leven bezien, niet slechts als een menselijk bestaan, maar als een keten van verschillende bestaansbelevingen, gegroepeerd rond één onveranderlijke werkelijkheid, is voor ons de betekenis van alle gebeuren kleiner geworden.

De zin van het bestaan echter wordt voor ons besef gelijktijdig en in diezelfde mate ook groter. Het is dit besef van zinvolheid, dat wij nodig hebben om te komen tot de fase van innerlijke godsbeleving en godserkenning.

Ik wil niet zeggen, dat iemand de eerste oorzaak kan aanspreken. Maar je kunt wel degelijk als mens de kracht van die eerste oorzaak in jezelf ontdekken en daarmee steeds meer bewust verbonden zijn.

Wat meer is: de mens kan de grenzen, die zijn persoonlijkheid voortdurend opbouwt, ook rond deze goddelijke vonk, gaan slechten en daardoor steeds meer met de tijdloze werkelijkheid verbonden geraken.

Het is deze tijdloze werkelijkheid, die het wezen uitmaakt van al het zijnde, wanneer je voor een ogenblik alle ontwikkelingen terzijde stelt.

Innerlijke bewustwording is geen vernieuwing door veranderingen van vorm. Innerlijke bewustwording is alleen een juistere en meer volledige erkenning en aanvaarding van datgene, wat er altijd reeds is en wat je zelf ook in wezen reeds altijd bent.

Wanneer wij spreken over begrippen als naasteliefde, broederschap en wat dies meer zij, dan vergeten wij maar al te vaak, dat wij deze dingen zien als iets, wat een relatie vormt tussen ons en het andere.

Dit, terwijl de werkelijke relatie met alles in het zijnde zelf is gelegen en dus altijd en onbeperkt in en voor ons zal bestaan.

De werkelijke band ligt in de kracht, die in ons, maar ook in al het andere, aanwezig is.

Naasteliefde is niets anders dan een vorm van eigenliefde,

waarbij het hoogste in jezelf erkend en daarom ook bevorderd en geholpen wordt, waar dit licht, dat ook in jou bestaat, zich manifesteert.

Dan is broederschap niet alleen maar een verwantschap op grond van denkbeelden of desnoods zelfs, verdergaande, op grond van kosmische of andere samenwerking. Broederschap is dan in wezen het onvermijdelijke, de erkenning, dat wij niet alleen datgene zijn, wat wij denken te zijn, datgene wat wij ego noemen, maar ook delen zijn van al het andere.

In ons allen leeft hetzelfde licht, dezelfde kracht. Dat is de basis van ware broederschap.

Maar in de onbelangrijkheid, die het uiterlijke gebeuren bij een dergelijk beseffen verkrijgt, ontstaat gelijktijdig de erkenning van de belangrijkheid van het beleven. Want al wat je bent, beleeft, waar maakt, realiseert voor jezelf of anderen, krijgt dan gestalte in de band met de totaliteit.

Het is gemakkelijk te zeggen "God, geef mij uw kracht" of "broeders, sta mij bij". Oproepen, waar ook onze orde haar deel van binnen krijgt.

Maar is dit noodzakelijk, onvermijdelijk? Welneen. Ik behoef toch God niet te vragen, om mij bij te staan, wanneer ik de werkelijkheid van mijn wezen beseft.

Ik beseft immers, dat ik deel ben van God, dat God in mij altijd aanwezig is. Dan zal die God ook wel alles waarmaken, wat voor mij noodzakelijk is, ook zonder dat ik daarom uitdrukkelijk vraag.

De broeders, die anderen die je moeten helpen, zullen ook zonder enige aanvraag of smeekbeden onmiddellijk op uw noden reageren, wanneer er een werkelijk beseft van verbondenheid, van éénheid in het licht bestaat tussen u en hen?

Slechts de grenzen van uw eigen persoonlijkheid, zorgvuldig opgetrokken in denken en behoefte tot nadrukkelijk ik-zijn, vormen een belemmering.

Alleen het in u levende beseft, denkbeeld eerder nog, van afgezonderd zijn, belet een spontane reactie op al uw noden. Het is deze begrensdheid, uw niet geheel en volledig vertrouwen op God of de broeders als deel van hetzelfde licht, waardoor uw bedes noodzakelijk worden. Want door de bede heft u tijdelijk de grens op en beseft u opeens de mogelijkheid tot werken met de krachten, die ook in God en de broeders aanwezig is.

Het is niet de afstand tussen God en mens, of de reeks verschillen tussen u en b.v. de geest, maar alleen de wijze, waarop u zich als een besloten geheel te midden van de wereld beschouwt, waardoor uw smeekbeden en aanroepingen noodzakelijk worden.

De kern van de esoterie is niet alleen maar het leren kennen van het goddelijke in onszelf, maar evenmin alleen een erkennen van de hoogste kracht vanuit onszelf.

De kern van de esoterie is wel degelijk de erkenning verbonden te zijn met het totaal van alle dingen, het eenzijn met en leven in alle waarden en alle krachten, die in de schepping tot uiting komen.

Ook al blijf je naar buiten toe een enkele mens, een enkele geest, dan nog zal ook gelden: hij, die in zijn beseft

alle ikbeperkingen heeft opgeheven, is deel van al en beschikt zelfs in zijn ikvorm over alle kracht, die die vorm kan verdragen zonder te vergaan.

Dan geldt voor zo iemand: hij draagt niet alleen licht, hij geeft niet alleen licht, maar hij is in wezen ook alle licht.

Dit is het beeld van de bewuste. Ook wanneer deze zich in een zeer beperkte vorm manifesteert, stofmens b.v., draagt hij met zich het weten, de mogelijkheden, de werkelijkheid van een kosmos, die alleen nog begrensd wordt door de kenbaarheid van de kracht van de Schepper.

Wanneer u gekonfronteerd wordt met denkbeelden als aquarius, verandering, beïnvloeding van de wereld, rampen die de wereld treffen, fouten die in de mensheid bestaan, zo hoop ik, dat u dit alles u nogmaals voor ogen wilt stellen, ook aan dit alles wilt blijven werken en denken.

U zult dan uiterlijk als voorheen verbonden zijn met 't gebeuren rond u. Maar innerlijk kunt u dan meer en meer de kracht, het licht, de zekerheid krijgen, waardoor u - en niet slechts voor uzelf, maar voor allen met wie u verbonden bent en waarmee de verbondenheid beleefd of beseft wordt - alle negatieve krachten teniet kunt doen, het duister kunt verdrijven, de ziekte kunt omzetten in de harmonie, die mensen vreugde en genezing noemen.

Kortom: voor uzelf, maar ook voor de anderen maakt u een beleven van en erkennen van harmonie bereikbaar.

Er zijn geen onmogelijkheden voor een mens, die in zich zelve het licht erkent. Daarom is het belangrijk voor een ieder niet slechts uiterlijk te streven naar het waarmaken van kentekenen, die men die van aquarius noemt, of de essentie van het nieuwe koninkrijk, maar vooral innerlijk te zoeken naar het licht en de kracht, die men van node heeft om een harmonisch deel te zijn en te blijven van alle dingen, ongeacht de vraag of men op aarde of elders deel heeft aan het proces, dat leven wordt genoemd.

Ik dank u voor uw aandacht en meen hiermede te mogen besluiten. Ik bracht u datgene, wat voor mij deels reeds waarheid is, datgene, wat ik steeds intenser hoop te mogen beleven en ook steeds vollediger en duidelijker te mogen uitdragen.

Goeden avond.

d.d. 15 december 1978

-0-0-0-0-0-

N.B.

Onze eerstvolgende vrijdagavondbijeenkomst zal plaats vinden op 5 januari 1979.

In de tussentijd vinden geen bijeenkomsten plaats met uitzondering van de cursussen I en II.

Ons blad verschijnt dus na dit nummer eerst weer rond 12 januari. Deze rustpoze is, gezien de gezondheid van ons medium, noodzakelijk.

Wij wensen alle lezers een goede Kerst en een gelukkig Nieuwjaar.

red.